

ការសម្ភាសរបស់ អ្នកមីង ពិន ស្រី

ក៖ អ្នកធ្វើការសំភាសន៍ឈ្មោះ ហេង សុផីរី ខ៖ អ្នកត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះ ពិន ស្រី

ក៖ ចាសជំរាបសូរអី

ខ៖ ចាស

ក៖ ចាស អីមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះស្រី

ក៖ អីឈ្មោះពេញឈ្មោះអ្វីដែលត្រូវជាមួយអត្តសញ្ញាណប័ត្រ?

ខ៖ ឈ្មោះស្រីនឹង

ក៖ ឈ្មោះក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ត្រឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះស្រីនឹងឈ្មោះពិន ស្រី

ក៖ ឈ្មោះពិន ស្រី អីខ្ញុំហៅអ្នកមីងបានអត់?

ខ៖ បាន

ក៖ ចាសអ្នកមីងពិនស្រីអ្នកមីងមានអាយុប៉ុន្មានហើយឆ្នាំនឹង?

ខ៖ ខ្ញុំមានអាយុ៥២ហើយ។

ក៖ ចាសអាយុ៥២ហើយកើតនៅឆ្នាំណាដែលអ្នកមីង?

ខ៖ ដឹងថាឆ្នាំណាព្រោះថាកំព្រាម៉ែខ្ញុំតាំងពីតូចមកដឹងថាកើតមមី ខែ១ ថ្ងៃ១ តែមិនដឹងថាឆ្នាំ២០០០មានទេ។

ក៖ ចាស ហើយអ្នកមីងមានទីលំនៅនៅភូមិឃុំខេត្តណាដែរ?

ខ៖ ស្រុកកំណើតអេស?

ក៖ ចាស

ខ៖ ស្រុកកំណើតនៅភូមិព្រៃពូត អង្គុល ស្គាល់ទេ?

ក៖ ចាស

ខ៖ ហើយនៅឃុំព្រៃពូត ភូមិទួលលាប ស្រុកព្រៃពូន។

ក៖ ខេត្ត?

ខ៖ ខេត្តកណ្តាល

ក៖ ចាសចឹងទីលំនៅនៅខេត្តនេះផ្ទាល់តែម្តង?

ខ៖ ចាស

ក៖ ហើយអ្នកមីងមានលោកយាយលោកតាត្រូវជាឪពុកម្តាយរបស់អ្នកមីងនៅរស់ទេសព្វថ្ងៃ?

ខ៖ ស្លាប់អស់ហើយ។

ក៖ តើគាត់ស្លាប់នៅជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ស្លាប់ដោយសារជំងឺ?

ខ៖ ចាសក៏ស្លាប់នៅជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ប៉ុន្តែម៉ាក៏គាត់បានបែកគ្នាតាំងពីខ្ញុំនៅតូចៗមក។

ក៖ ចាសចុះអ្នកមីងមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់អត់?

ខ៖ ស្គាល់

ក៖ គាត់ឈ្មោះអ្វីដែលទាំងពីរនាក់?

ខ៖ ម៉ាកវ៉ាន់ ណា ប៉ាឈ្មោះប៉ុន

ក៖ ចាសគាត់ស្លាប់នៅអាយុបុព្វៈជនប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ អត់ដឹងថាមានអាយុប៉ុន្មានដែរព្រោះអីគាត់លែងគ្នាតាំងពីខ្ញុំនៅតូចៗ។

ក៖ អូ យូហើយហើយអ្នកមីងមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់?

ខ៖ មាន២នាក់

ក៖ ២នាក់ ហើយមីងកូនទីប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំកូនបងគេ។

ក៖ កូនបងគេម៉ង់ ហើយមួយទៀតកូនប្អូន។

ខ៖ មួយទៀតកូនប្អូន។

ក៖ កូនប្រុសឬកូនស្រី?

ខ៖ កូនប្រុស

ក៖ ចុះគាត់មានគ្រួសារនៅប្អូនអី?

ខ៖ មានហើយ

ក៖ គាត់មានឈ្មោះអ្វីដែលប្អូនអី?

ខ៖ ឈ្មោះប៊ុន ជឿន

ក៖ ចាស គ្រួសារគាត់នៅម្តុំនេះដែលឬគាត់ទៅនៅទីណា?

ខ៖ អត់ទេគាត់នៅជិតផ្សារខ្នុរទទឹងជិតភ្នំស្រង់។

ក៖ ចាស គាត់ដែលមកលេងអីហើយអីមានដែលទៅលេងគាត់ទេ?

ខ៖ អត់ដែលមកទេ តែខ្ញុំទៅ។

ក៖ ចាស ចូលឆ្នាំអីនឹងក៏ទៅលេងគ្នាទៅ?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចាស បងប្អូន២នាក់ហើយមីងឥឡូវមានគ្រួសារហើយឬនៅ?

ខ៖ ខ្ញុំប្តីលែងគ្នាបែកគ្នាអស់ហើយ។

ក៖ ហ៊ីស ចុះមានកូនអត់អី?

ខ៖ មានកូនអាយុ១០។

ក៖ កូនតែមួយនាក់ទេ១០ឆ្នាំ

ខ៖ កូនប្រុសគាត់មានរៀនទេ?

ក៖ រៀន

ខ៖ រៀនថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

ក៖ ទី២

ខ៖ ត្រឹម ថ្នាក់ទី២កូនប្រុសរៀនថ្នាក់ទី២ ចាសហើយគាត់សព្វថ្ងៃនឹងនៅជាមួយអី?

ក៖ ចាស ហើយផ្ទះអីនៅជិតនេះទេ?

ខ៖ នៅជិតនឹង

ក៖ ហើយសព្វថ្ងៃប្រកបមុខរបរអ្វីដែលអី?

ខ៖ ប៉ះត្រកូនប៉ះអីអោយគេនឹង។

ក៖ ប៉ះត្រកូនតែមួយមុខនឹងទេហ្នឹង?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ មួយថ្ងៃបានចំណូលប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖

បានយើងប៉ះបានច្រើនបានលុយច្រើនហើយបើយើងប៉ះបានតិចបានលុយតិចចឹងទៅណា។

ក៖ ចាស យើងប៉ះបានច្រើនក្នុងមួយថ្ងៃតើប្រហែលជាមួយថ្ងៃបានប៉ុន្មាន?

ខ៖ បើយើងប៉ះបាន១០០ដុំ ១ដុំ៣០០រ បានតែ៣០០០០រ ទេ បើ១ដុំ ៤០០រ បាន៤០០០០រ។

ក៖ ចាសបានច្រើនដែលតើ អីមហាហា

ខ៖ ច្រើនហាហា

ក៖

អាចចិញ្ចឹមកូនបានហើយអីហើយអីគិតថាចំណូលបែបនឹងអាចចិញ្ចឹមគ្រួសារបានដែលឬទេឬ
ក៏អីចង់បានប៉ុន្មានដែលគ្រប់គ្រាន់?

ខ៖ នឹងយើងនៅតែខ្វះខាតចឹងថ្ងៃណាខ្លះទៅយើងនៅផ្ទះទៅ។

ក៖ ចឹងត្រកូននឹងប៉ះពីចំការគេនេសអីនេស?

ខ៖ នឹងហើយទៅអ៊ុំទៅអុំទូកនៅបឹង។

ក៖ ចាសហើយនៅឆ្ងាយពីនេះទេអី?

ខ៖ នោះមើលពីនេះទៅឃើញ។

ក៖ បានច្រើនដែលយើងប៉ះរាល់ថ្ងៃតែម្តង?

ខ៖ យើងប៉ះបានរាល់ថ្ងៃដែលយើងទៅប៉ះចឹងថ្ងៃណាគេអត់មានអីអោយយើងប៉ះដែលនឹង?

ក៖ យើងជួលគេ?

ខ៖ អត់ទេណានឹងយើងសុំគេ។យើងអត់ដាំ។

ក៖ ចុះមួយថ្ងៃយើងដឹងតែបានប៉ុណ្ណឹងតែម្តង?

ខ៖ នឹងហើយដឹងតែមួយដុំ៤០០របាន៤០០០០ ១០បានមួយដុំ៣០០រ បានតែ៣០០០០រទេ។

ក៖ យើងប៉ះបានច្រើនដែលនឹងទំរាំបាន៣០០០០រចឹង។

ខ៖ ហ៊ីស ប៉ះទំរាំបានទាល់តែម៉ោង៣ទៅម៉ោង៤នោះ បានមកផ្ទះ។

ក៖ ចឹងអីចេញពីផ្ទះទៅម៉ោងប៉ុន្មានដែល?

ខ៖ ទៅម៉ោង៦ប៉ះ

ក៖ ចាសដល់ពេលចប់អាចម៉ោង៣

ខ៖ ចាស

ក៖ ចុះម៉ោងបាយវិញយ៉ាងម៉េចទៅ?

ខ៖ បាយពេលព្រឹកហើយពេលថ្ងៃអត់ហូបទេ ហូបតែម្តងនឹងដល់ល្ងាច។

ក៖ អូ អីចឹងដល់ពេលនឹងអីមិនឃ្លានហើយចឹង?

ខ៖ អត់អីទេទំលាបហើយ។

ក៖ ទំលាបហើយចឹងសព្វថ្ងៃនឹងពិសាបាយតែពេលព្រឹកនឹងពេលល្ងាចទេ?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចុះបាយម្ហូបនឹងអីធ្វើខ្លួនឯងឬទិញគេ?

ខ៖ ធ្វើខ្លួនឯង

ក៖ ធ្វើនៅផ្ទះខ្លួនឯង?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចឹងដល់ពេលប៉ះក្រកូនអីនឹងប៉ះបានមកហើយទិញសាច់អីតិចតួចចឹងទៅ?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ ផ្សារនៅទីណាដែល?

ខ៖ ផ្សារនៅផ្សារទឹកខ្មៅបើមិនចឹងទេទិញនៅផ្ទះគេនេះទៅ។

ក៖ ចាសចឹងនៅជិតភ្នំចាបហូយតាមផ្ទះ ហើយអីចឹងផ្សារនឹងឆ្ងាយទេជិះប៉ុន្មាននាទី ប៉ុន្មានគីឡូ?

ខ៖ នៅផ្សារទឹកខ្មៅនឹង។

ក៖ អីរាល់ដងអីចំនាយពេលទៅជិះកង់ឬជិះម៉ូតូ?

ខ៖ ជិះកង់

ក៖ ជិះកង់អីហ្ន៎?

ខ៖ ចាស

ក៖ ប៉ុន្មាននាទីបានជិះដល់?

ខ៖ អត់ដឹងទេប៉ុន្មាននាទីបានជិះដល់។

ក៖ ចឹងមានន័យថាជឿក

ឧទាហរណ៍ពេលថ្ងៃអីចេញទៅប៉ះត្រកូនអីហើយចឹងអីមិនត្រូវសំរាកអីតិច
ហើយត្រូវទៅផ្សារដាំបាយអីអោយកូនញ៉ាំ។

ខ៖ ចាស

ក៖ ចឹងពេលថ្ងៃអីអត់បានញ៉ាំចឹងតើកូនបានអីញ៉ាំ?

ខ៖ ដាំទុកពេលព្រឹកចឹងទុកអោយព្រោះយើងទៅនោះហើយ។

ក៖ ហីស ចឹងគាត់ទឹមតែរៀនថ្នាក់ទី២ចឹងគាត់ចេះធ្វើខ្លួនឯងហើយអី។

ខ៖ អី កូននឹងរៀនអត់សូរពូកែដែលទេកូននឹងហីស។

ក៖ អីដែលតាមដានការសិក្សារបស់គាត់ទេ?

ខ៖ តាម

ក៖ គាត់រៀនបានលេខប៉ុន្មាន?

ខ៖ កាលខែមុនរៀនបានលេខ១៤

តែខែនេះអត់ទាក់ដឹងព្រោះអត់បានមើលសៀវភៅតាមដានរៀនព្រោះគ្រូមិនទាន់ចែកអោយ។

ក៖ ចាស អូរលេខ១៤ក្នុងចំណោមសិស្សប៉ុន្មាននាក់។

ខ៖ ប្រហែលសិស្ស៥០នាក់។

ក៖ ហួស ៥០នាក់ហ្នឹង បានពូកែដែលតើ៥០នាក់បានលេខ១៤។

ចុះអីដូចថាកូនរៀនរាងគ្រាន់បើដែលចឹងគាត់ត្រឹមតែអាយុ២ឆ្នាំនឹងចឹងរាល់ថ្ងៃគាត់
ពេលដែលអីមកធ្វើការឬមកប៉ះត្រកូនអីនឹងគាត់រៀបចំផ្ទះដោយខ្លួនឯងទៅន៏?

ខ៖ ហី

ក៖ តើគាត់ចេះធ្វើអ្វីខ្លះទៅ?

ខ៖ គាត់ដល់ពេលខ្ញុំទៅផ្សារអីចឹងគាត់បានដើរកាត់ពោតអោយគេទៅគេអោយបាន១០០០០រ
ទុកហូប។

ក៖ អូ ពូកែមែនទែនត្រឹមតែក្មេងសោះចេះរកលុយ សូមសរសើរកូនអី
តើអីរាល់ថ្ងៃបានប្រាប់គាត់ថាយ៉ាងម៉េចខ្លះអី?

ខ៖ ប្រាប់ថាកូនឯងម៉ែអត់លុយទេ ចឹងវាក៏ដើរទៅកាត់ពោតនឹងស៊ីជួលប៉ះពោតអោយគេ។

ក៖ ចាសអីជីវិតចឹងហើយ អី

ហើយអីតាំងពីនេះមកនៅស្រុកកំណើតនៅនេះតែម្តងឬនៅឯណាដែលអី?

ខ៖ ប្តូរពីព្រែកពូតនឹងមកនេះវិញ មកនៅនេះមកជួលដីគេនៅក្រោយហ្នំ។

ក៖ ជួលគេទៀតដីនឹង?

ខ៖ ចាស ក្នុងមួយខែ១៥០០០រ។

ក៖ ហើយផ្ទះអីមានធ្វើខ្លួនឯងឬជួលគេ?

ខ៖ ធ្វើខ្លួនឯងហើយជួលដីគេតែ១៥០០០រទេ។

ក៖ ចាស

ខ៖ បើយើងជួលគេតែនេះម្តង៤០០០០រ។

ក៖ ហី ចឹងជួលគេមួយខែ៤០០០០រចឹងជួលគេជួលអី ហើយផ្ទះនេះទំហំប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ៥ ខ្ញុំធ្វើតូចដែល

ក៖ នៅជិតនឹងហាអី?

ខ៖ ចាសនៅជិតនឹងតើ នៅក្រោយនោះឃើញតង់។

ក៖ ចាសៗ ហើយអីទិញសំភារគេដែល?

ខ៖ ចាស ហើយជួលអោយគេធ្វើអោយដែល។

ក៖ អស់ប៉ុន្មានដែលអី?

ខ៖ គឺធ្វើអស់៦០ម៉ឺន ទិញឈើ ទិញអីនឹងទិញប៉ាងឬស្បៀអីទៀត។

ក៖ ចាស ចាំមើលពេលចប់សំភាសន៍ខ្ញុំចង់សុំការអនុញ្ញាតពីអីទៅមើលមួយភ្លែតបានអត់?

ខ៖ បាន

ក៖ ហើយអីផ្ទះនេះមានអាយុកាលប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ ខ្ញុំមកនៅនេះតាំងពីកូនខ្ញុំនេះ តាំងប្រហែលជា១០ឆ្នាំហើយតាំងពីខ្ញុំនៅនេះ។

ក៖ ចាស អីហើយអីអី ដូចជាអីបានលែងលះជាមួយស្វាមីបានប៉ុន្មានឆ្នាំដែល?

ខ៖ លែងលះបាន២ឆ្នាំ

ក៖ ២ឆ្នាំហើយ ហើយគាត់ដែលមកអើតអីដែរ?

ខ៖ អត់ផង

ក៖ អត់មកមើលកូនអីទេ?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ តែមួយដងក៏អត់ដែល?

ខ៖ គាត់គ្មានមកជួយមើលយើងទេ។

ក៖ ចុះអីមានដែលទាក់ទងទៅគាត់ទេ?

ខ៖ អត់

ក៖ ចឹងអីមាននឹងគាត់អត់ចឹង?

ខ៖ អត់ទេ អត់មាននឹងអត់មានអីផង។ដូចជាចំណាយអត់មាននេះផង។

ក៖ គាត់ភ្ជាប់ធ្វើបាបអីអត់អី?

ខ៖ ចាស

ក៖ គាត់ធ្វើអ្វីខ្លះអី?

ខ៖ គាត់វៃ គាត់អីចឹង។

ក៖ អូ គាត់ប្រើអំពើហិង្សាលើអីហ្ន៎?

ខ៖ ចាស

ក៖ គាត់ធ្លាប់មានធ្វើអោយអីរហូសស្នាក់ស្នាមទេអី?

ខ៖ អត់ទេ គាត់អត់មានវៃអោយរហូសស្នាក់ស្នាមទេ។

ក៖ ចុះអីមានធ្លាប់ប្រាប់អ្នកជិតខាងនិងអាជ្ញាធរពិបញ្ជានឹងទេ?

ខ៖ ប្រាប់

ក៖ គាត់ជួយអន្តរាគមន៍លើគ្រួសារអីទេ?

ខ៖ គេជួយតើ។

ក៖ ចាស ធ្លាប់មានអ្នកជួលឧបបមអីដែលទេ?

ខ៖ អត់ផងអត់ដែលមានផង។

ក៖ ហើយដល់ពេលគាត់ជួយនឹងតើគាត់ជួយអ្វីគេខ្លះទៅ?

ខ៖ គាត់គ្រាន់តែជួយប្រាប់កុំអោយវៃធ្វើបាបខ្ញុំចឹង។

ក៖ ហេតុអ្វីបានជាគាត់វៃធ្វើបាបអីចឹង គាត់ជីកស្រាមែន?

ខ៖ ចាសពេលគាត់ស្រវឹង។

ក៖ គាត់ធ្វើការអ្វីដែលអីប្តីអី?

ខ៖ គាត់ធ្វើសន្តិសុខ។

ក៖ នៅឯណា?

ខ៖ គាត់ធ្វើសន្តិសុខនៅសហគមន៍សិករតែឥឡូវគាត់ដូរហើយ
គាត់ធ្វើនៅឯណាទៀតខ្ញុំអត់ដឹងដែរ?

ក៖ ចាស ទាល់តែនេះមកបានជាគាត់ឈប់មកផ្ទះ?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចឹងឥឡូវអីមានដឹងថាគាត់មានប្រពន្ធមួយទៀតឬក៏អីអី?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ដឹងដែលព្រោះខ្ញុំអត់បានស៊ើប គាត់ពីអានឹងផង
ព្រោះថាដល់តែពីបែកគ្នាមកគាត់ទៅណាជារៀនរបស់គាត់ហើយខ្ញុំទៅណាក៏ជារៀនរបស់ខ្ញុំ។

ក៖ ចាស យើងដាច់គ្នាហើយហើយ។យើងរស់នៅផ្សេងគ្នា
ចុះអីឥឡូវលែងនឹងគាត់ហើយស្រលាញ់គាត់ទៀតហើយ?

ក៖ អត់

ខ៖ ហាហា ដាច់ចិត្តរាងខ្លួន។

ក៖ ចុះកាល

មុននឹងអីរៀបការដោយឪពុកម្តាយជាអ្នកដាក់ទុកអោយឬរៀបការដោយស្រលាញ់គ្នា?

ខ៖ យើងរៀបនឹងដូចជាខ្លួនឯងទីពឹងខ្លួនឯងព្រោះខ្ញុំអត់មានឪពុកម្តាយផងព្រោះខ្ញុំមានអ៊ុំ
គាត់ចិញ្ចឹមតាំងពីនេះនឹងមកនៅជាមួយគាត់រហូត
តាំងបែកពពតមកខ្ញុំនៅជាមួយអ៊ុំរហូតមក។

ក៖ ហ៊ីស

ចឹងមានន័យថាអ៊ីស្រលាញ់គ្នាយកគ្នានឹងដោយចិត្តនឹងចិត្តទេមិនមែនបងប្អូនឬឪពុកម្តាយជាអ្នក
រៀបចំអោយទេ?

ខ៖ ចាស បើខ្ញុំនឹងអត់មានឪពុកម្តាយផង មានតែអ៊ុំ។

ក៖ អ៊ុំនឹងគាត់នៅណាដែលអ៊ី?

ខ៖ អ៊ុំខ្ញុំគាត់នៅភ្នំពេញ

ដល់ហើយខ្ញុំទៅបែកហើយបានជាខ្ញុំនៅជាមួយគាត់តាំងពីខ្ញុំនៅអាយុតូចៗមែស។

ក៖ ចុះអ៊ុំនឹងគាត់នៅឯណា?

ខ៖ ចាស គាត់នៅភ្នំពេញនឹង។

ក៖ គាត់មានស្រុកកំណើតនៅឯណា? ផ្ទះគាត់នៅភ្នំពេញតែម្តង?

ខ៖ ស្រុកកំណើតគាត់នៅឯអង្គុល បៀងបែកបាននេះដែល។

ក៖ គាត់ឈ្មោះអ្វីដែល?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះអ៊ុំរិន

ក៖ អ៊ុំរិន ចុះអីឥឡូវនឹងអីមានបានចុះទៅលេងនឹងគាត់ទេ?

ខ៖ ខ្ញុំទៅ បើយូរចឹងខ្ញុំទៅបើនេះចឹងខ្ញុំអត់ដែលសួរទៅដែលនឹងយូរៗខ្ញុំទៅមួយដង។

ក៖ ចាស ទៅលេងគាត់ ហើយអី តាំងពីនេះមកអ៊ីក៏ធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែល?

ខ៖ ចាស

ក៖ កាលនឹងអីអាយុប៉ុន្មានកាលនឹង?

ខ៖ ខ្ញុំជំនាន់ប៉ុលពតនឹងខ្ញុំមានអាយុ១៤ទៅ១៥ឆ្នាំនឹង។

ក៖ គេអោយអីធ្វើអ្វីខ្លះ?

ខ៖ ខ្ញុំនៅកងកុមារស្រួច លើប្រលាយអីវិញ លើកអាចម៍គោ លើប្រលាយ។

ក៖ ហី គេជំលាសអីពិណទៅណា?

ខ៖ គេជំលាស ខ្ញុំនៅចេញពីព្រៃកពូតទៅ ទៅនៅ

ខ្ញុំនៅកងកុមារចឹងខ្ញុំដើរតែនៅចឹងទេផ្លាស់ទៅនៅកន្លែងបែកបានចឹងទេផ្លាស់ទៅនៅវត្តអាកា
កោះអីចឹងចេះតែដើរទៅ ដើររហូតនឹងពួកខ្ញុំ ផ្លាស់ម្តងទៅនេះម្តងទៅនោះចឹងហ៎
យាមកងកុមារ។

ក៖ អីមានថាគេផ្លាស់កន្លែងអោយអីប៉ុន្មានដង?

ខ៖ ហួស ច្រើនកន្លែងណាស់។

ក៖ អីផ្លាស់ទៅណាខ្លះ?

ខ៖ ផ្លាស់ឧបមាថាយើងធ្វើកន្លែងមួយហើយចឹង

ផ្លាស់កន្លែងបែកបានចឹងហើយគេផ្លាស់ទៅនៅវត្តអាកាកោះ

ពេលធ្វើនឹងហើយទៀតយើងចេះតែដើរទៅទៀតហើយទៅវត្តអង្គតាព្រួចចេះតែដើរទៅតាមគេ
ពេលនឹង។

ក៖ ចឹងគ្រួសារអីគេជំលាសទៅជាមួយអត់?

ខ៖ ខ្ញុំអី ម៉ែខ្ញុំគេនឹងប៉ាខ្ញុំនឹងគាត់នៅជាមួយគ្នាតាំងពីខ្ញុំនៅតូចៗព្រោះប៉ាម៉ាក់ លែងគ្នា

ខ្ញុំនៅចឹងដល់ពេលហើយយាយនៅ

ហើយយាយស្លាប់ចឹងក៏នៅជាមួយមីងប៉ុន្តែមីងនៅកងស្រួចដែលហើយខ្ញុំនៅកងកុមារដែលប៉ុ
ន្តែអត់មានកងណានៅផ្ទះផង គិតទៅដល់ថ្ងៃ១០បានគេអោយយើងបានជួបគ្នាមួយដង
ថាថ្ងៃ១០ចឹងយើងអត់ធ្វើការទេហើយគេរាប់ដល់បាន១០ថ្ងៃចឹងគេ
ហើយគេអោយយើងឈប់ចឹងទៅណាស់។

ក៖ ចាស ហើយចឹងកាលនឹងគេមានធ្វើបាបអីអត់ចឹង?

ខ៖ ហើយ គេធ្វើដែល ពួកខ្ញុំនៅកងកុមារតោះហាត់រត់
ដល់ពេលរត់ចឹងគេចាប់បានគេយកទៅចង់នៅដើមព្រៃតែដែលខ្ញុំ។

ក៖ ហើយចឹង

ខ៖ ពេលចង់នឹងគ្នាច្រើន។

ក៖ ហើយគេចង់នឹងមិនមែនចង់តែអីទេន?

ខ៖ អត់ទេបើយើងរត់នឹងមិនមែនរត់តែយើង រត់បីនាក់ចឹងដល់ពេលគេហៅចង់
គេចង់ទាំងបីនាក់នឹងនៅដើមព្រៃតែនឹងទៅមានអី។

ក៖ ហើយស្មារណ៍បានគេអោយទៅផ្ទះវិញ?

ខ៖ អានឹងដល់ល្ងាចនោះបានគេស្រាយ ហើយបានគេទុកយើងនៅចោលនឹង។

ក៖ ១ថ្ងៃម៉្លង?

ខ៖ ចាស១ថ្ងៃពេញ

ក៖ មានន័យថាពេលព្រឹករហូតដល់ពេលថ្ងៃ។

ខ៖ ចាស ពេលព្រឹកដល់ល្ងាចគេចេញពីធ្វើការម៉ោងប៉ុន្មានគេប្រលែងយើងម៉ោងនឹង។

ក៖ កាលនឹងមេចបានអីរត់ចឹង?

ខ៖ កាលនឹងនៅកងកុមារគេអោយយើងទៅរកអីមកកែកអាចម៍
ដល់ចឹងខ្ញុំរកអត់បានចឹងខ្ញុំនាំគ្នារត់ចូលក្នុងព្រៃ តែដល់ពេលល្ងាចឡើងមករកបាយអីហូបចឹង
គេចាប់អោយចូលវិញចឹងគេចាប់អោយកងកុមារឈប់អោយរត់។

ក៖ ហាហា តែគេអត់មានបានវៃអីទេ?

ខ៖ អត់ទេគេគ្រាន់តែចង់យើងជាប់ចោលនឹងតែចង់នឹងវាមាលនេះដែលនឹង។

ក៖ ក្តៅ?

ខ៖ មាលរឹងដៃរឹងជើងដែលនឹង។

ក៖ ហី មានន័យថាម៉េចទៅអីគេ?

ខ៖ គេចង់ខ្ញុំរត់នៅកងកុមារ ចាសដល់ពេលពួកខ្ញុំអត់មានបានរត់ទៅបងប្អូនទេខ្ញុំរត់ចូលព្រៃ
រត់ចឹងហើយដល់ពេលយើងរត់ចង់ចូលកងកុមារវិញ
ទៅហើយពេលគេហៅអោយចូលយើងមិនចូលតែដល់ពេលគេឃើញយើងរត់ចឹងគេយកយើង
ទៅចង់ដើមត្រែត ហើយដាក់ដៃយើងចង់ពីក្រោយ តែដល់ពេលហើយរឹងដៃរឹងជើង
ចង់ទៅដែលហាហា។

ក៖ គេចង់អីឆ្កាងគេចង់អោប?

ខ៖ គេចង់ចែក គេចង់យើងអោយតឹងដោយរឹតនឹងក្រមា។

ក៖ ចឹងយើងរួយដៃហើយ ចុះជើង?

ខ៖ ចង់ស្លាក់ខ្យល់ដែល ហើយដល់ជើងស្រដូក ធម្មតានឹង។

ក៖ អោយអង្គុយតើនឹង?

ខ៖ ចាស

ក៖ អោយអង្គុយដល់ពេលខ្ញុំស្រមៃរូបភាពនឹងទៅដូចនេះដែល
ហើយអីយកាលនឹងអីឆ្កាងកាត់បទពិសោធន៍ចឹងគេអោយរបបអាហារអីគេអោយបាយញ៉ាំជាបាយ
យប្បជាបបរ?

ខ៖ អានឹង ខ្ញុំនៅកងកុមារគេអោយបាយ
ខ្ញុំគេអោយធ្វើស្នូតមួយសំរាប់ដាក់បាយដល់អានឹងគេចែកបាយសំរាប់ដាក់បាយ១កូនស្នូកតែប៉ុ
នឹងយើងហូបទៅ។

ក៖ ហី បានបាយពិសា

ខ៖ ចាស

ក៖ ហើយម្ហូបអីម៉ែចដែល?

ខ៖

ម្ហូបអីដូចជាសំឡូត្នោតនឹងសំឡូប្រឡូតត្រកូនអីស្រាចតែចុងកៅគេស្លអោយយើងហូបដើមចេកល្អងអីចឹងទៅ ត្រកូន។

ក៖ ចាស ឆ្ងាញទេកាលនឹងអី?

ខ៖ ហី កាលនឹងអត់ឆ្ងាញ់មានតែស្លាប់ហាហា ទ្រាំឆ្ងាញ់ហាហា ចាស។

ក៖ ចុះឥឡូវយើងនិយាយកាលពីជំនាន់នឹងអីមានរស់ជាតិឬក៏ឆ្ងាញ់ក៏អត់?

ខ៖ ដូចថាអានឹងគ្មានអីត្រូវឆ្ងាញ់ទេមានតែត្រីដូចថា ស្លៀកខ្លះត្រីមួយដុំ។

ក៖ អីស សុះតែបន្លែ

ខ៖ សុះតែបន្លែ

ក៖ អូចឹងពិបាកលែបដែលនំ?

ខ៖ ពិបាក អានឹងបើយើងតស៊ូ អ្នកខ្លះស្លាប់ទៅចឹងហាហា
តែបើថាទឹកដោះម្តាយយើងថ្លៃចឹងទៅយើងអត់ស្លាប់ទៅ។
យើងត្នោតទុំអីចឹងពេលយើងសំរាកអីចេះតែកកេរហូបទៅ។

ក៖ ហួស បានទាំងញ៉ាំត្នោតទុំដែលប៉ុនកាលនឹងញ៉ាំកើតដែល?

ខ៖ កើតដែលមានទៅអី ពេលយើងឃ្លានយើងញ៉ាំទៅឆ្អែកដែលតើអត់មានអី
អានឹងហូបទៅឆ្អែក
តើចឹងយើងចិតចំហុយក៏កើតតែយើងមិនអាចចិតចំហុយបានទេព្រោះគេមិនអោយផ្ទះមួយៗ
គេមិនអោយយើងមានភ្លើងចេញ
ផ្ទះហុយអីទេណាខ្លាចឆ្លបគេចាប់ពេលចឹងយើងច្រើនហូបនៅ។

ក៖ ហី ចុះអីមានធ្លាប់លូចហូបអីក្រៅពីអី ត្នោតទុំនឹងអត់?

ខ៖ ធ្លាប់កម្រអំពិលកម្រភ្នោតអីនឹង អោយគ្នាញ៉ាំ ហើយចែកគ្នា
ញ៉ាំទាំងអស់គ្នានឹងកាលនៅជំនាន់នឹង។

ក៖ កម្រភ្នោតអី?

ខ៖ អាកម្រភ្នោតគេយកអាខ្មៅៗវាចេញ
ហើយថាដើមអំបិលយើងនៅកណ្តាលផ្លូវចឹងយើងស្អូចយកមកចែកគ្នាហូបមកចែកគ្នាម្នាក់ៗ
ទៅ។

ក៖ ក្តីមអំបិលហាំ?

ខ៖ នឹងហើយ សំបកអំបិលនឹងហូបចឹងហូបកាលនឹងឃ្លាន តែជំនាន់នឹងដូចអត់មានឈឺអីផង
អត់ដែលឈឺអីនឹងគេទេ ទោះឥឡូវក៏អត់ឈឺនឹងគេទេ។

ក៖ ចឹងទៅរាងស្រួលខ្លួន

ខ៖ ចាស បើខ្ញុំឈឺផងកូនដឹងតែអត់ហើយ ព្រោះអត់មាននរណាគេចិញ្ចឹម។

ក៖ ចុះដល់ពេលចឹងអត់មានដែលឈឺដែលអីចឹងគេមានធ្លាប់សួរអីកង
ដូចថាអ្នកមើលថែអីមានបានមកសួរអីទៅណាទៅនៃឬក៏ធ្វើអោយអីពិបាកចិត្តអីទេកាលនឹង?

ខ៖ ពេលជំនាន់ពពតនឹងហោស

ក៖ ចាស

ខ៖

យើងពិបាកដែលប៉ុន្តែយើងតស៊ូយើងដឹងទៅណាទេយើងអត់ធ្មត់យើងអត់ដឹងទៅណាគេធ្វើការ
រៀបរយទាំងកងកុមារទាំងអស់គេប្រមូលមនុស្សទៅទាំងអស់ទាំងស្រីទាំងប្រុស។

ក៖ អីមានធ្លាប់ឃើញគេយកក្មេងៗទៅសំលាប់ចោលទេ?

ខ៖ ធ្លាប់តើ

ក៖ ផ្ទាល់ភ្នែកតែម្តង?

ខ៖ ចាស អានឹងគេយកចង់ទាំងខ្សែ។

ក៖ អីម

ខ៖ ពេលធ្វើខុស

ក៖ ធ្វើខុសអ្វីខ្លះទៅអី?

ខ៖ ធ្វើខុសដូចថាយើងលូចដំឡូងគេ លូចអីគេនឹងគេឆ្លបទាន់ចឹងទៅណាគេឆ្លបវៃអីចឹងទៅ។

ក៖ ឆ្លបទាន់ប៉ុន្មានដង?

ខ៖ គេទាន់១ដងទៅ២ដងគេណែនាំយើងថាថ្ងៃក្រោយឈប់អោយលូចទៀតចឹង បើយើងនៅធ្វើទៀតចឹងគេវៃយើងចោលនឹងបើយើងអត់ធ្វើអត់អីទៅ។

ក៖ ចាស ចឹងកាលនឹងអីភ័យទេ?

ខ៖ ភ័យដែលកាលនឹងដឹងគេដឹងយើងហាហា។

ក៖

ចេះតែខំតស៊ូហើយអីមានដែលនឹកគិតចង់អោយរបបនឹងដាច់ចេញអោយល្បឿនៗទេធ្លាប់ទេ?

ខ៖ ធ្លាប់ដែល ធ្លាប់ថាដែល តែចង់អោយបែកល្បឿនៗទៅព្រោះពិបាកពេក។

ក៖ ចុះអីបានធ្វើអ្វីខ្លះកាលនឹង?

ចឹងអីគ្រាន់តែមាននៅក្នុងចិត្តអត់បាននិយាយទៅប្រាប់គេទេ?

ខ៖ គ្រាន់តែគិតនៅក្នុងចិត្តមិនបាននិយាយជាមួយគេទេ ខ្លាចគេយកយើងទៅវៃចោលអានឹងតវ៉ាអត់បានទេ។

ក៖ នឹងហើយ

ខ៖ គ្រាន់តែនឹកនៅក្នុងចិត្ត។

ក៖ កាលនឹងយើងធ្វើតធ្វើច្រង់ចេះតែទៅជាមួយគេជាមួយឯ?

ខ៖ ចាស

ក៖ អីកាលនឹងបានរៀនទេកាលជំនាន់អាពត?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានរៀនផងទើបបានបែកហើយបានបានរៀន។

ក៖ បានរៀនថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែល?

ខ៖ បានរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៥

ក៖ ចឹង

ខ៖ នៅជាមួយមីងរហូត

ក៖ សាលាណាដែល?

ខ៖

រៀននៅសាលាព្រៃនព្វគនឹងដល់ពេលអ៊ុំគាត់យកទៅភ្នំពេញនឹងបានរៀនខ្លះទៅអត់ខ្លះទៅ។

ក៖ ចុះអីចេះសរសេរចេះអាន?

ខ៖ តែឥឡូវមើលលែងឃើញហើយមើលវាមិនសូវឃើញ។

ក៖ ហើយអីនេះហ៎ា អីស

ហេតុអ្វីបានជាអីឈប់រៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៥ព្រោះនៅសល់តែមួយថ្នាក់ទៀតបានរៀនថ្នាក់ទី៦ប្រឡងចូលអនុវិទ្យាល័យហើយអនុវិទ្យាល័យចប់ទៀតរៀនបន្តទៅវិទ្យាល័យនៅទី៩ទី១០ទី១១អីចឹងទៅណាទី១២ហើយអីបានប្រឡងចប់ឌីផ្លូមហើយដូចនេះតើហេតុអ្វីបានជាអីសំរេចចិត្តថាឈប់រៀននៅថ្នាក់ទី៥ថ្នាក់បឋមចឹងមិនបន្តទៅដល់អនុទៀតទៅ?

ខ៖ អត់ព្រោះអីយើងកំព្រឹកំព្រាចឹងទៅនៅជាមួយអ៊ុំអ៊ុំចិញ្ចឹមក្នុងកំព្រាច្រើនដែលនៅជាមួយតាំងពីយើងផង គេផងដល់ចឹងគាត់អោយឈប់ខ្លះ។

ក៖ ហី ចឹងអីក៏សំរេចចិត្តថាឈប់ទៅ?

ខ៖ ចាស

ក៖ កាលនឹងអីរៀនពូកែទេ?

ខ៖ ខ្ញុំរៀនអត់សូរពូកែដែលនឹង។

ក៖ បានលេខប៉ុន្មានដែលអីមាននៅចាំទេ?

ខ៖ កាលនឹងបានត្រឹមលេខ១៥អីនឹងគ្មានបានច្រើនទេព្រោះយើងរៀន។

ក៖ ចាសចឹងគ្រាន់បើដែលហើយអីនៅចាំទៀត
ហើយឥឡូវនៅមានសៀវភៅតាមដាននឹងនៅមើលអត់?

ខ៖ អត់

ក៖ បាត់អស់ហើយ យូរឆ្នាំហើយ ចាស អីមានមិត្តភក្តិអត់កាលនឹង?

ខ៖ ខ្ញុំមាន

ក៖ ចុះអីចូលចិត្តលេងល្បែងអីជាងគេជាមួយមិត្តភក្តិកាលនឹងកាលនៅក្មេងៗ?

ខ៖ ខ្ញុំចូលចិត្តលេងអង្កាញ លេងបិទពូនលេងអីនឹង ហាហា

ក៖ ហាហា សប្បាយឥឡូវនៅតែស្គាល់ពួកគាត់?

ខ៖ នៅ តែពួកគាត់បែកគ្នាអស់ហើយ។

ក៖ តែអីបើឃើញមុខស្គាល់តែម្តង?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចាំឈ្មោះពួកគាត់អត់?

ខ៖ ចាំ

ក៖ ពួកគាត់ឈ្មោះអ្វីខ្លះអី?

ខ៖ មិត្តភក្តិខ្ញុំ?

ក៖ ចាស

ខ៖ ឈ្មោះ ឆលីកា ហើយនឹងអាហ្វល ឡេងតែ៣នាក់ទេហាហាហា។

ក៖ តែ៣នាក់នឹងជិតជិតជាងគេតែម្តង?

ខ៖ ចាស

ក៖ សព្វថ្ងៃមានបានទាក់ទងគ្នាទេ?

ខ៖ អត់ ខ្ញុំអត់ដែលទៅហើយគេមិនដែលមកព្រោះមិនដឹងគ្នានៅឯណា វាធំៗរៀងខ្លួនអស់ហើយ។

ក៖ ចាស ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាពេលដែលគាត់បានស្តាប់ពួកគាត់អាចរកទាក់ទងមកបាន។

ខ៖ ចាស

ក៖ ចាស ហើយអីតាំងពីកាលសិក្សារហូតមកអីធ្លាប់ជួបកាលលំបាកច្រើនត្រូវអត់អី?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចឹងកាលលំបាករបស់អីដែលចង់ចាំជាគេបំផុតតែមួយដងនៅក្នុងជីវិតរបស់អី?

ខ៖ ចង់ចាំដែលគេធ្វើបាបមែន?

ក៖ ចាស

ខ៖ ចង់ចាំជាងគេប្តីធ្វើបាបនឹងខ្ញុំចង់ចាំមួយជីវិតចាំអត់ភ្លេចទេ ទាល់តែស្លាប់ទៅក៏មិនភ្លេចដែល?

ក៖ គាត់បានធ្វើអ្វីខ្លះដល់អីចង់ចាំអត់ភ្លេចសោះឡើយ?

ខ៖

យកស្បែកជើងវៃខ្ញុំដល់យកស្បែកជើងវៃក្បាលខ្ញុំដល់ហើយទៅខ្ញុំឈឺចាប់ដល់ហើយខ្ញុំបំផ្លេញ អត់បានទេ។

ក៖ កាលនឹងអីធ្វើអ្វីខុស?

ខ៖ ធ្វើ អត់ធ្វើអីផងនៅអង្គុយតែដល់ពេលហើយគាត់យកជើងវៃ។

ក៖ ហី សុខៗចឹងម៉ង់ គាត់ស្រវឹកអត់ដឹងខ្លួននំអីនេហ៎?

គ៖ គាត់ប្រចាន់

ក៖ គាត់ប្រចាន់ហី គាត់ខូច? ចាស់ហើយនឹង។

ខ៖ ខ្ញុំចាំអត់ភ្លេចទេសុំប្តីតែកូនខ្ញុំវាក៏ឃើញ

វាឃើញទិទភាពបែបនឹងវាថាអត់ទេអត់ទទួលយកធ្វើជាឪពុកបានទេ។

ក៖ ហី កូនទើបតែរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី២ក៏វាចេះដឹងដែលចាំ

ហើយដល់ពេលចឹងអីនៅមិនទាន់លែងលះគ្នាឬក៏អីនៅតែមិនទាន់លែងទេ?

ខ៖ ខ្ញុំលែង លែងដាច់តែម្តង អត់មានយកវិញទេ ទទួលយកវិញអត់បានទេ។

ក៖ ចុះកូន កូនអីគាត់ប្រាប់អីថាយ៉ាងម៉េចដែល?

ខ៖ ប្រាប់ថាបើម៉ែងយកទៀតចង់បាយលាយទឹកភ្នែកមែន?

ក៖ អូ គាត់និយាយចឹងផង?ហី គាត់គិតយើងណាអីចាស។

អត់អីទេចឹងអីរាល់ថ្ងៃចិញ្ចឹមកូនមួយចឹងអីមានចង់រកអ្នកផ្សេងពីគាត់អត់?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ ហាហាហា

ខ៖ ហាហាហា

ក៖ អូ នឹងហើយត្រូវចង់នៅក្នុងចិត្តដូចជានៅមានស្រលាញ់នរណាផ្សេង
ដូចជាបើកបេះដូងខ្លួនឯងទទួលអ្នកផ្សេងអីអត់?ហាហា

ខ៖ យកទៀតតែដល់ពេលណាដែលត្រូវទទួលនៅមើល អ្នកណាដែលត្រូវទទួល
តែមើលទៅដូចជាទាល់តែគេល្អគេមានចិត្តធម៌មកយើងបានទទួលយកខ្លាចតែគេយកទៅយើ

ឯមើលដូចយើងចាប់លេខផ្សេងសំណាងចឹង ប៉ះចំអត់សំណាង
រឹតតែដូចអាមុនទៀតអាម៉េចទៅ

គេថាអោយយកអាក្រោយកុំអោយដូចអាមុនអោយគ្រាន់ជាងអាមុនបើមិនគ្រាន់ជាងអាមុនទៀត
តចប់។

ក៖ ចាសចឹងត្រូវមើលចិត្តគ្នាសិន

ខ៖ ចាស

ក៖ ហើយអីពេលដែលអីគ្រៀមគ្រំពិបាកចិត្តអីចូលចិត្តធ្វើអីគេ

ខ៖ ខ្ញុំចូលចិត្តធ្វើការធ្វើអីចឹងបន្តដើម្បីកុំអោយនឹកឃើញការឈឺចាប់នឹង។

ក៖ ចុះអីចូលចិត្តស្តាប់បទចម្រៀងទេ?

ខ៖ ស្តាប់តើចូលចិត្តតើ។

ក៖ បទអីគេដែលអីចូលចិត្តស្តាប់ជាងគេ?

ខ៖ ចូលចិត្តបទអ៊ុំ ស៊ុន ស៊ីសាមុតនិង អ៊ុំ រស សិរិសុដា។

ក៖ អីមានចាំបទដែលឬទេ?

ខ៖ ចាំ

ក៖ ចំណងជើងបទអីដែលអី?

ខ៖ ដូចបទអ៊ុំ រស សិរិសុដា ចូលចិត្តបទ ចិត្តអើយកុំនឹងទឹកភ្នែកអើយកុំហូរ។

ក៖ ចាសមានន័យមែន ចុះបទអ្វីទៀតទៅ?

ខ៖ ហើយបទអីគេអាទឹកភ្នែកអើយកុំហូរនឹង ហើយនឹងបទអីគេ កន្សែងក្រហមបទរបស់អ៊ុំ
ស៊ុន ស៊ីសាមុត។

ក៖ អូ ហើយពីនឹងអីមានចាំបទអីទៀតអត់?

ខ៖ អូនមើលក្នុងសួន ។

ក៖ ហើយសព្វថ្ងៃនៅតែស្តាប់ដដែល?

ខ៖ ចាស

ក៖ ហើយអីមានទូរទស្សន៍ វិទ្យុ?

ខ៖ អត់ផងខ្ញុំអត់មានផង

ក៖ អត់មានវិទ្យុទេ?

ខ៖ មានទូរសព្ទតែអត់ចេះបើកបទចម្រៀងស្តាប់ផង ។ហាហា

ក៖ ចឹងអីបានអីស្តាប់?

ខ៖ អត់ស្តាប់តែពេលគេបើកទូរទស្សន៍អីចេះតែស្តាប់ផ្ទះគេ ហើយបើកលឺៗចឹង ។

ក៖ អូ ហើយ អើយដល់ពេលយើស្តាប់ទៅចេះតែមានអារម្មណ៍ល្អជាងមុននឹងនំអីនេហ៍?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចុះជាតាមរយៈនឹងអី អើយអីគិតថានឹងមានគំរោងអ្វីគេសំរាប់ថ្ងៃអនាគត?

អត់អីទេអីដូចថាតាំងពីតូចមកដល់ធំអីធ្លាប់មានចិត្តថាចង់ក្លាយជាអ្វីដែលពេលធំឡើង?

ខ៖ កាលនៅក្មេងហាហ៍?

ក៖ ចាស

ខ៖ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នករកស៊ីមុខជំនួនធំៗតែវាធ្វើមិនបាន ហាហា អត់ដូចបំណង ។

ក៖ មុខជំនាញឬជំនួនផ្នែកអ្វីដែល?

ខ៖ ដូចជាលក់ដូរអីនឹង ។

ក៖ លក់ដូរនៅផ្ទះហ៍?

ខ៖ ចាស

ក៖ លក់ឥវ៉ាន់ចាបហ្វូយអីចឹងហ៎?

ខ៖ ចាស

ក៖ តែអានឹងយើងមានដើមយើងធ្វើបានហើយ

ខ៖ មានដើមធ្វើបានហើយ

ក៖ ចាស

ជូនពរអីអោយបានសំរេចហើយអីសន្សំលុយអីទៅអាចធ្វើការហើយលក់ដូរបន្តិចបន្តួច
ហើយអីមួយទៀតឡូរីនឹងអីមានដែនការគំរោងអីគេដើម្បីនឹងទៅថ្ងៃអាណាគតសំរាប់អោយកូន
ក៏ដូចជាខ្លួនរបស់អី?

ខ៖ ហី មិនដឹងថារកអីទុកអោយកូនទេ រកមិនបាន។

ក៖ សន្សំលុយ ធ្វើការងារឬធ្វើការងារអ្វីផ្សេង?

ខ៖ នឹងហើយសន្សំលុយគ្រាន់ទុកអោយកូន

ក៖ អីចង់ធ្វើការងារផ្សេងទេ?

ខ៖ ចង់ដែល

ក៖ ចង់ធ្វើអ្វីដែល?និយាយទៅអោយតែមានការងារធ្វើសិនណេស ?

ខ៖ ចាស

ក៖ ចឹងអីអាចធ្វើការហើយសន្សំលុយដើម្បីចិញ្ចឹមកូននិងគ្រួសារដើម្បីទុកបើកជំនួនអី។

ចាសចឹងអីជាចុងក្រោយអីមានពាក្យចុងក្រោយអីមានពាក្យផ្អែផ្អាំថាចង់និយាយអីទេអី?

ខ៖ អត់មានចង់និយាយអីទេ

ក៖

អ៊ីមានពាក្យជាចុងក្រោយសំរាប់ផ្តាច់ផ្តើមដល់អ្នកជាពិសេសអ្នកដែលបានស្តាប់សំលេងអ៊ីដូចជា
កូនចៅជំនាន់ក្រោយអោយគេបានដឹងណាហ៎?

ខ៖ ផ្តាំផ្តើមដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយកុំអោយជួបប្រទះដូចជាជំនាន់ខ្ញុំ
ដូចជាជំនាន់ពពតនឹងកុំអោយជួបប្រទះដូចចឹង។

ក៖ ចុះអ៊ីមានពាក្យអ្វីចង់និយាយទៀតទេ?

ខ៖ អត់

ក៖ ចាស

អរគុណច្រើនអីសំរាប់ការចំណាយពេលវេលាអោយខ្ញុំបានសំភាសន៍ហើយជូនពរក្នុងឪកាសជិ
តចូលឆ្នាំថ្មីផង

សព្វថ្ងៃនឹងសូមជូនពរអោយអ៊ីមានសុខភាពល្អហើយនឹងក្រុមគ្រួសារទាំងកូនអោយគាត់រៀនពូ
កែនឹងប្រកបដោយកន្លងធម៌ហើយមួយទៀតសូមអោយអ៊ីមានសុខភាពល្អនឹងរកទទួលបានមា
នបាន

ជាពិសេសខំធ្វើការមានការងារថ្មីដើម្បីសន្សំលុយទុកបើកមុខជំនួនដោយខ្លួនឯង។ ចាស
ចឹងសូមអរគុណអីសូមជំរាបលា។

ចឹងអីខ្ញុំសូមសួរជាចុងក្រោយទៀតតើអីអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំយកសំលេងនឹងដាក់នៅក្នុងវេបសា
យហើយអោយគេបានស្តាប់សំលេងអ៊ីបានអត់? អីយល់ព្រមទេ?

ខ៖ ហា អោយគេយកទៅផ្សាយទៅអត់អីទេ។

ក៖ ចាស អរគុណច្រើនអី។